Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

за изменение и допълнение на Закона за дипломатическата служба

(обн., ДВ, бр. 78 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 42 от 2009 г., бр. 97 и 100 от 2010 г., бр. 69 и 95 от 2011 г., бр. 15 и 38 от 2012 г. и бр. 15 от 2013 г.)

§ 1. В чл. 2 ал. 3 се отменя.

§ 2. Член 3 се изменя така:

„Принципи, цели и функции

Чл. 3. (1) Дипломатическата служба се изгражда на професионална основа в съответствие с общите принципи на администрацията, както и с принципите на кариерно развитие, стабилност, партийна необвързаност, приемственост и мобилност.

(2) Дипломатическата служба не допуска дискриминация, привилегии или ограничения, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, членуване в синдикални и други обществени организации, лично и обществено положение, имуществено състояние или на наличие на увреждане.

(3) Целта на дипломатическата служба е да защитава правата и интересите на Република България в международните отношения, както и на българските граждани и българските юридически лица в чужбина в съответствие с принципите и нормите на международното право.

(4) Дипломатическата служба подпомага Народното събрание, Президента на републиката, Министерския съвет и министъра на външните работи при осъществяването на техните правомощия в областта на външната политика на Република България и международните отношения.

(5) Дипломатическата служба изпълнява следните основни функции:

1. подпомага конституционно установените органи в планирането, координирането и осъществяването на външната политика на Република България, в развитието на отношенията с другите държави, както и при участието на страната в Организацията на обединените нации, Организацията на Северноатлантическия договор и други международни правителствени организации;

2. отстоява и реализира формулираните позиции за защита на българските национални интереси в двустранните отношения и международното сътрудничество на Република България;

3. подпомага провеждането на единна национална политика на Република България по всички въпроси, свързани с Европейския съюз, осигурява участието във формирането и провеждането на Общата външна политика и политика за сигурност на Европейския съюз и съдейства за осъществяване на общия контрол по функционирането на координационния механизъм по въпросите на Европейския съюз в рамките на изпълнителната власт;

4. подпомага държавните органи при осъществяването на официалните връзки с акредитираните в Република България дипломатически и консулски представителства на други държави и мисии на международни правителствени организации;

5. осъществява общата координация в областта на външните отношения на Република България, като взаимодейства с компетентните органи на държавната власт, министерствата и органите на изпълнителната власт и на местното самоуправление по въпросите, свързани с осъществяваните от тях международна дейност и сътрудничество.”

§ 3. В чл. 4 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Не са служители в дипломатическата служба по смисъла на закона служителите по чл. 65, ал. 3.”

§ 4. В чл. 5 думите „и Кодексът на труда” се заменят със „за служителите по чл. 4, ал. 1, т. 1 и 2 и Кодексът на труда - за служителите по чл. 4, ал. 1, т. 3”.

§ 5. В чл. 5а ал. 2 се изменя така:

„(2) В генералните дирекции могат да се създават дирекции и/или отдели.”

§ 6. В чл. 6 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Министърът на външните работи ръководи дипломатическата служба.”

2. Създава се ал. 3:

„(3) Министърът на външните работи може да делегира на заместник-министър и/или на постоянния секретар с писмена заповед правомощията си във връзка с възникването, изменянето и прекратяването на трудовите и служебните правоотношения.”

3. Създава се ал. 4:

„(4) Правомощията на министъра при негово отсъствие от страната или когато ползва законоустановен отпуск, може да се изпълняват от определен от него с писмена заповед за всеки конкретен случай заместник-министър.”

§ 7. Член 7 се изменя така:

„Заместник-министри

Чл. 7. (1) Заместник-министрите подпомагат министъра на външните работи при осъществяването на приоритетите на правителството в областта на външната политика и международните отношения и при изпълнението на функциите му по чл. 6, ал. 1.

(2) Министърът определя с писмена заповед функции на заместник-министрите в определени сфери на външната политика, в рамките на които те отговарят за разработването на концепции и стратегии в изпълнение на външнополитическите приоритети на програмата на правителството.

(3) Заместник-министрите контролират работата на структурните звена в определените им със заповедта по ал. 2 сфери, като могат да им възлагат задачи и да изискват от тях информации, справки, анализи и експертни оценки, свързани с външната политика и международните отношения на страната.”

§ 8. В чл. 8 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2:

а) точка 2 се изменя така:

„2. е заемал длъжност „административен секретар”, „генерален директор”, „директор”, „началник на отдел” или „ръководител на Инспекторат” в Министерството на външните работи;”

б) точка 4 се отменя;

в) точка 5 се изменя така:

„5. няма наложени дисциплинарни наказания;”.

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Постоянният секретар се назначава от министъра на външните работи чрез подбор, основан на професионални и ръководни качества, извършен между всички дипломатически служители, които отговарят на изискванията по ал. 2 и са изразили желание за заемане на длъжността.”

3. В ал. 4 запетаята и думите „който изтича преди придобиването от служителя на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст” се заличават.

§ 9. В чл. 9 се правят следните изменения:

1. В наименованието думите „Правомощия на постоянния секретар” се заменят с „Функции на постоянния секретар”.

2. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Постоянният секретар подпомага министъра при изпълнението на неговите функции по чл. 6, ал. 2, като:

1. организира, координира и контролира дейността на структурните звена за осигуряване на комплексна експертиза за вземане на външнополитически решения от министъра и от заместник-министрите (в рамките на определените им функции);

2. осигурява чрез структурните звена провеждането на външната политика на страната в съответствие с приоритетите и целите на правителствената програма, стратегическите национални интереси и върховенството на закона;

3. отговаря за цялостното осъвременяване на нормативната уредба по отношение на външнополитическата дейност на страната, за дългосрочното планиране на бюджета, за планирането и отчетността при изпълнение на ежегодните цели на администрацията и за повишаване на ефективността на дипломатическата служба;

4. отговаря за прилагането на принципите на професионалното кариерно развитие на служителите в дипломатическата служба, за повишаването на професионалната им квалификация и за спазването на Професионалния кодекс на служителите в дипломатическата служба;

5. ръководи дейността по подбора на служителите в дипломатическата служба;

6. ръководи дейността по разработване и прилагане на мерки за недопускане конфликт на интереси и условия за корупция в дипломатическата служба;

7. организира взаимодействието със синдикатите и с неправителствени организации, работещи в областта на външната политика и международните отношения.”

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Функциите на постоянния секретар при негово отсъствие от страната или когато ползва законоустановен отпуск, се изпълняват от определен с писмена заповед на министъра на външните работи генерален директор.”

4. Алинея 4 се отменя.

§ 10. Създава се нов чл. 10:

„Административен секретар

Чл. 10. (1) Административният секретар подпомага министъра на външните работи в управлението на човешките, материалните и финансовите ресурси, като:

1. непосредствено ръководи дейността на структурните звена по административните, стопанските и финансовите въпроси;

2. координира и контролира дейностите по управлението на държавната собственост, предоставена на министерството.

(2) Административният секретар подпомага постоянния секретар в подбора на служителите, заемащи длъжности с технически или спомагателни функции, и ръководи текущата дейност, свързана с изменението на техните правоотношения.

(3) За административен секретар се назначава дипломатически служител, който:

1. има дипломатически ранг, не по-нисък от „съветник";

2. е заемал длъжност „ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1”, „генерален директор”, „директор”, „началник на отдел” или „ръководител на Инспекторат” в Министерството на външните работи и е бил дългосрочно командирован в задгранично представителство.

(4) Административният секретар се назначава чрез подбор, основан на професионални качества. Министърът на външните работи извършва подбор между всички дипломатически служители, които отговарят на изискванията по ал. 3 и са изразили желание за заемане на длъжността.

(5) Функциите на административния секретар при негово отсъствие от страната или когато ползва законоустановен отпуск, се изпълняват от определен с писмена заповед на министъра на външните работи директор на дирекция.”

§ 11. В чл. 11 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Генералните директори се назначават от министъра на външните работи чрез подбор, основан на професионални и ръководни качества, извършен между всички дипломатически служители, които отговарят на изискванията по ал. 2 и са изразили желание за заемане на длъжността.”

2. В ал. 2 след думите „задгранично представителство” се добавя „по чл. 23, ал. 1 или по чл. 23, ал. 2, т. 1, 3 и 4”.

3. В ал. 4 думите „изискват и” се заличават.

4. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Функциите на генералния директор при негово отсъствие от страната или когато ползва законоустановен отпуск, се изпълняват от определен с писмена заповед на министъра на външните работи директор в съответната генерална дирекция или дипломатически служител в Министерството на външните работи, отговарящ на изискванията по ал. 2.”

5. Създава се ал. 6:

„(6) Генералните директори могат да бъдат освободени от изпълнението на функциите си от министъра на външните работи, след като се вземе становището на постоянния секретар, и се преназначават по реда на чл. 32, ал. 2.”

§ 12. Член 12 се изменя така:

„Политически директор

Чл. 12. (1) Политическият директор отговаря за изработването на националните позиции и външнополитическата координация по линия на Общата външна политика и политика за сигурност на Европейския съюз.

(2) Политически директор в Министерството на външните работи може да бъде само дипломатически служител с дипломатически ранг, не по-нисък от „пълномощен министър”, който има професионален опит като ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1 или по чл. 23, ал. 2, т. 1, 3 и 4.

(3) Политическият директор се назначава от министъра на външните работи чрез подбор, основан на професионални и ръководни качества, извършен между всички дипломатически служители, които отговарят на изискванията по ал. 2 и са изразили желание за заемане на длъжността.

(4) Политическият директор ръководи генерална дирекция, координира дейността и получава необходимата информация за изпълнение на функциите си по ал. 1 от всички структурни звена на дипломатическата служба.

(5) Политическият директор е пряко подчинен на министъра на външните работи по отношение на функциите си по ал. 1.

(6) Политическият директор се замества по реда на чл. 11, ал. 5.”

§ 13. В чл. 13 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се правят следните изменения:

а) точка 1 се изменя така:

„1. посланици за специални поръчения на пряко подчинение на министъра на външните работи – дипломатически служители с ранг „посланик”;”

б) в т. 2 думата „дипломати” се заменя с „дипломатически служители”, а думите „или лица с доказани квалификация и опит да координират изпълнението на съответните задачи” се заличават.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Функциите и правомощията на посланиците за специални поръчения и на специалните координатори се определят със заповед на министъра на външните работи.”

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) Посланиците за специални поръчения и специалните координатори могат да изискват необходимата им информация за изпълнение на функционалните си задължения от структурните звена на дипломатическата служба, а чрез постоянния секретар или генерален директор - и от административни звена на други органи на изпълнителната власт.”

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „по преценка на министъра на външните работи” се заменят с „от изпълнението на функциите си по ал. 2 от министъра на външните работи и се преназначават по реда на чл. 32, ал. 2”.

5. Създава се ал. 5:

„(5) За изпълнение на конкретна задача министърът на външните работи може да определи за посланици за специални поръчения лица извън състава на дипломатическата служба, които отговарят на изискванията по чл. 24, ал. 2. Лицата по тази алинея не се назначават в дипломатическата служба и не са служители в дипломатическата служба по смисъла на чл. 4, ал. 1.”

§ 14. Член 14 се изменя така:

„Директори

Чл. 14. (1) Директорите в Министерството на външните работи се

назначават от министъра на външните работи чрез подбор, основан на професионални и ръководни качества.

(2) На длъжност „директор”, определена в длъжностното разписание за заемане от дипломатически служител, може да бъде назначен служител, който има дипломатически ранг, не по-нисък от „съветник”.”

§ 15. В чл. 15 се правят следните изменения и допълнения:

1. В наименованието думите „Ръководител на инспектората” се заменят с „Инспекторат”.

2. В ал. 1 думите „пълномощен министър” се заменят с „посланик”.

3. Създава се ал. 4:

„(4) Функциите на инспектори могат да бъдат изпълнявани и от дипломатически служители в Инспектората.”

§ 16. В чл. 16 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думите „постоянния секретар” се добавя „административния секретар” и се поставя запетая, а след думите „генералните директори” се добавя „политическия директор” и се поставя запетая.

2. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Колегиумът се свиква и се председателства от министъра, а в негово отсъствие - от определен от него заместник-министър.”

§ 17. В чл. 17, т. 3 думите „работната програма” се заменят с „годишния план за дейността на дипломатическата служба”.

§ 18. Член 18 се изменя така:

„Кариерна комисия

Чл. 18. (1) Кариерната комисия е съвещателен орган към министъра на външните работи по въпроси на кариерното развитие на дипломатическите служители и ротацията в дипломатическата служба, който:

1. прави предложения за повишаване на дипломатическия ранг на дипломатическите служители;

2. прави предложения за нотифициране с дипломатически ранг и за определяне на временен дипломатически ранг в случаите по чл. 39, ал. 1 и 4;

3. прави предложения за ротация на служителите в дипломатическата служба;

4. разглежда предложения за предсрочно прекратяване на

задграничен мандат по чл. 68, ал. 2, т. 2;

5. обсъжда други въпроси, свързани с положението на служителите в дипломатическата служба.

(2) Министърът на външните работи определя със заповед състава на Кариерната комисия. Членове на комисията по право са постоянният секретар, който е и неин председател, административният секретар, генералните директори, политическият директор и ръководителят на структурното звено по човешките ресурси в Министерството на външните работи.”

§ 19. Член 19 се изменя така:

„Заседания на Кариерната комисия

Чл. 19. (1) Заседанията на Кариерната комисия са законни, ако присъстват най-малко две трети от членовете ѝ.

(2) Решенията на Кариерната комисия се приемат с обикновено мнозинство от присъстващите.

(3) Кариерната комисия се свиква задължително на заседания ежегодно за изготвяне на предложения за ротация на служителите в дипломатическата служба и за повишаване в дипломатически ранг на дипломатическите служители.

(4) В заседанията на Кариерната комисия по изготвяне на предложения за ротация на служителите в дипломатическата служба:

1. участва с право на глас или предоставя писмено становище, в което отбелязва своя глас, директорът на дирекцията, в чиято компетентност попадат областите на дейност и основните задължения на подлежащата на ротация длъжност в задгранично представителство;

2. участва с право на глас или предоставя писмено становище, в което отбелязва своя глас, директорът на дирекцията, в която се освобождава длъжност в рамките на ротацията;

3. може да участва или да предостави писмено становище директорът на дирекцията, в която работи служителят, чиято кандидатура за задграничен мандат се разглежда.

(5) Ръководителят на задграничното представителство може да представи писмено становище по кандидатурите за заемане на подлежаща на ротация длъжност в представителството.

(6) Кариерната комисия задължително разглежда становищата по ал. 4 и 5 на заседанието за изготвяне на предложения за ротация на служителите в дипломатическата служба.

(7) В заседанията на Кариерната комисия участва с право на глас или представя писмено становище, в което отбелязва своя глас, директорът на дирекцията, в която работи дипломатическият служител, предложен за повишаване в ранг.

(8) По предложение на постоянния секретар в заседанията на Кариерната комисия могат да участват и други служители без право на глас.

(9) За заседанията на Кариерната комисия се водят протоколи.

(10) Решенията на Кариерната комисия се мотивират и се обявяват по общодостъпен за всички служители в дипломатическата служба начин.

(11) Служителите имат право да изискват и да се запознаят с мотивите за решенията на Кариерната комисия по чл. 18, ал. 1, т. 1, 3 и 4, отнасящи се до тяхното служебно положение.

(12) Съставът, условията и редът за провеждане на заседания на Кариерната комисия и за вземане на решения се определят в наредбата по чл. 44, ал. 2."

§ 20. Член 20 се отменя.

§ 21. В чл. 21 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата „териториално" се заличава.
2. В ал. 2 т. 5 се отменя.
3. В ал. 3 след думите „определянето на вида" се поставя запетая и се добавя „временното преустановяване на дейността".

§ 22. Член 22 се изменя така:

„Структура и състав

Чл. 22. (1) Задграничното представителство се състои от ръководител, дипломатически служители, административно-технически служители и обслужващ персонал по смисъла на Виенската конвенция за дипломатическите отношения, съставена във Виена на 18 април 1961 г. (ДВ, бр. 28 от 1968 г.) и Виенската конвенция за консулските отношения, съставена във Виена на 24 април 1963 г. (ДВ, бр. 42 от 1990 г.).

(2) Служби в задграничното представителство, в зависимост от техния вид, функции и състав, могат да се създават или закриват по решение на министъра на външните работи или по решение на друг министър съгласувано с министъра на външните работи.

(3) Длъжности в задгранично представителство, на които могат да се назначават служители от други ведомства, се разкриват само с акт на Министерския съвет, който определя техния брой и необходимите за

издръжката им средства, които са за сметка на бюджетите на съответните ведомства.”

§ 23. В чл. 23 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 т. 3 се изменя така:

„3. ръководител на дипломатическо бюро или бюро за връзка;”.

2. В ал. 3:

а) в т. 1 думите „в съответствие с указанията на министъра на външните работи” се заличават;

б) в т. 2 след думите „служби и служители” се добавя „включително”;

в) в т. 3 думата „спира” се заменя с „може да спре”.

3. Алинеи 5 и 6 се отменят.

4. Създава се ал. 7:

„(7) Ръководителят на задгранично представителство по чл. 21, ал. 2, т. 1 осъществява обща политическа координация по отношение на дейността на задграничните представителства по чл. 21, ал. 2, т. 3 в приемащата държава.”

§ 24. Създава се чл. 23а:

„Извънредни и пълномощни посланици със седалище в София

Чл. 23а. (1) В държави, в които няма задгранични представителства на Република България, могат да се назначават извънредни и пълномощни посланици със седалище в София.

(2) За извънреден и пълномощен посланик със седалище в София може да бъде назначен дипломатически служител с минимален дипломатически ранг „съветник”.

(3) За извънреден и пълномощен посланик със седалище в София може да бъде определен и дипломатически служител, заемащ длъжност „генерален директор”, „директор” или „началник на отдел”.

(4) Министърът на външните работи издава заповед, с която определя функциите и задълженията на извънредните и пълномощни посланици със седалище в София и взаимодействието им със структурните звена в Министерството на външните работи.”

§ 25. В чл. 24 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „и длъжностна категория” се заменят със „за съответното длъжностно ниво”.

2. В ал. 3 числото „20” се заменя с „10”.

§ 26. Създава се чл. 25а:

„Финансово осигуряване на дейността по оказване на съдействие на български граждани в чужбина и по управление на имоти в чужбина

Чл. 25а. (1) Със закона за държавния бюджет по бюджета на Министерството на външните работи ежегодно се предвиждат средства за оказване на съдействие на български граждани в чужбина, които се разходват, възстановяват и отчитат при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет.

(2) В хода и в сроковете по съставянето на средносрочната бюджетна прогноза и на проекта на държавния бюджет за следващата година се разчитат разходи за поддръжка и стопанисване на имотите на Министерството на външните работи в чужбина или за придобиване на имоти в чужбина, като разходите се извършват до размера на приходите от тази дейност.”

§ 27. В чл. 26 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „общ конкурс” се заменят с „конкурс за стажант-аташета”.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Дипломатически служител може да постъпи в дипломатическата служба и чрез конкурс за конкретна дипломатическа длъжност от длъжностни нива Е2-Е5 и Р3-Р5 на класификатора по чл. 42, за която има специфични изисквания за квалификация и професионален опит и за която няма кандидат от Министерството на външните работи, отговарящ на изискванията за нейното заемане.”

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) До участие в конкурс по ал. 2 се допускат кандидати, които имат професионален опит в област или области, които са свързани с функциите на конкурсната длъжност, както следва:

1. за длъжност, за която се изисква минимален дипломатически ранг „трети секретар” - 3 години професионален опит;

2. за длъжност, за която се изисква минимален дипломатически ранг „втори секретар” - 6 години професионален опит;

3. за длъжност, за която се изисква минимален дипломатически ранг „първи секретар” - 10 години професионален опит;

4. за длъжност, за която се изисква минимален дипломатически ранг „съветник” - 15 години професионален опит.”

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

5. Създава се нова ал. 5:

„(5) Конкурс по ал. 2 не може да се обявява за дипломатически

длъжности, определени за дългосрочно командироване.”

6. Досегашната ал. 4 става ал. 6.

§ 28. В чл. 27 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 2 думите „в зависимост от” се заменят с „по специалност, отговаряща на”.

2. В ал. 3, т. 2 след думите „чужд език” се поставя запетая и се добавя „когато това се изисква по длъжностната характеристика на съответната длъжност”.

3. Алинея 4 се отменя.

4. Създава се ал. 5:

„(5) На длъжност, определена за дългосрочно командироване, се назначават лица по ал. 2 и 3 само ако владеят или ползват чужд език в зависимост от изискванията за длъжността.”

5. Създава се ал. 6:

„(6) Условията и редът за признаване на владеенето и ползването на чужд език от служителите в дипломатическата служба се определят с наредбата по чл. 44, ал. 2.”

§ 29. В чл. 28 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „със срок за изпитване до 12 месеца” се заличават.

2. В ал. 2 думата „След” се заменя с „В едномесечен срок до”, а думите „чл. 18, ал. 3” се заменят с „чл. 44, ал. 2”.

§ 30. В чл. 29 се правят следните изменения:

1. В ал. 1, т. 2 думите „съответен на тази длъжност дипломатически ранг” се заменят с „минималния за длъжността дипломатически ранг, предвиден в класификатора по чл. 42”.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Министърът на външните работи може да назначи без конкурс в дипломатическата служба за неопределено време дипломатически служител, правоотношението с когото е било прекратено, с изключение на случаите по чл. 107, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8 и ал. 2 от Закона за държавния служител.”

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Със заповедта за назначаване по ал. 2 министърът на външните работи по предложение на постоянния секретар определя на служителя дипломатически ранг, не по-нисък от този, който е имал при прекратяване на служебното му правоотношение, и го назначава на длъжност, съответстваща на този ранг, като взема предвид неговата квалификация и професионален

опит в областта на международните отношения и дипломацията, както следва:

1. за длъжности, за които се изисква минимален дипломатически ранг „трети секретар” - 3 години професионален опит;

2. за длъжности, за които се изисква минимален дипломатически ранг „втори секретар” - 6 години професионален опит;

3. за длъжности, за които се изисква минимален дипломатически ранг „първи секретар” - 10 години професионален опит;

4. за длъжности, за които се изисква минимален дипломатически ранг „съветник” - 15 години професионален опит;

5. за длъжности, за които се изисква минимален дипломатически ранг „пълномощен министър” - 20 години професионален опит.”

§ 31. Член 30 се изменя така:

„Преместване на служители от други ведомства

Чл. 30. (1) По реда на чл. 81а от Закона за държавния служител министърът на външните работи може да назначи на незаета длъжност в дипломатическата служба служител от друго ведомство, който отговаря на условията за заемане на длъжността.

(2) Министърът на външните работи може да назначи за определен срок на незаета длъжност в дипломатическата служба служител от друго ведомство при спазване на изискванията на чл. 81б от Закона за държавния служител.”

§ 32. В чл. 31 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Служителите в дипломатическата служба се назначават след подаване на декларация за необвързаност по чл. 49, ал. 1.”

2. Алинеи 3 и 4 се отменят.

§ 33. В чл. 32 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „длъжностна категория, по-ниска от съответстващата” се заменят с „длъжностно ниво, по-ниско от съответстващото”.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) След освобождаване на дипломатически служител от длъжностите "постоянен секретар", „административен секретар”, "генерален директор", „политически директор”, "главен инспектор", "директор", "началник на отдел", "посланик за специални поръчения" и "специален координатор", извън случаите на прекратяване на служебното правоотношение, служителите

се преназначават на други длъжности в дипломатическата служба, съответстващи на техния ранг.”

§ 34. Член 33 се изменя така:

„Прекратяване на правоотношението със служител в дипломатическата служба

Чл. 33. (1) Извън предвидените в Закона за държавния служител и в Кодекса на труда основания министърът на външните работи прекратява едностранно без предизвестие трудовото или служебното правоотношение, когато:

1. служителят в дипломатическата служба наруши забраната по чл. 49, ал. 1;

2. служителят не отговаря на условията за заемане на съответната длъжност по чл. 27, ал. 1-3.

(2) Министърът на външните работи може да прекрати едностранно без предизвестие трудовото или служебното правоотношение или да преназначи служителя на друга длъжност в дипломатическата служба, за заемането на която не се изисква достъп до класифицирана информация, когато:

1. на служителя бъде отказано издаването или бъде отнето издаденото разрешение за достъп до класифицирана информация, когато такова разрешение се изисква по длъжностната му характеристика;

2. служителят откаже да подаде документи за проучване за издаване на изискващото се по длъжностната му характеристика разрешение за достъп по реда на Закона за защита на класифицираната информация.”

§ 35. Член 35 се изменя така:

„Повишаване в Дипломатически ранг

Чл. 35. (1) Повишаването в следващ дипломатически ранг се извършва от министъра на външните работи само въз основа на оценка на изпълнението при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 44, ал. 2.

(2) За повишаване в следващ дипломатически ранг се изисква задължителен стаж в предходния ранг, както следва:

1. за "трети секретар" - 2 години като "аташе";
2. за "втори секретар" - 3 години като "трети секретар";
3. за "първи секретар" - 4 години като "втори секретар";
4. за "съветник" - 5 години като "първи секретар".

(3) В дипломатически ранг „пълномощен министър” може да бъде

повишен дипломатически служител, който има задължителен стаж 6 години като „съветник”.

(4) В дипломатически ранг „посланик” може да бъде повишен дипломатически служител, който има задължителен стаж 6 години като „пълномощен министър” и е бил ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1 или по чл. 23, ал. 2, т. 1, 3 и 4.

(5) Повишаване в дипломатически ранг не се допуска само поради изтичане на сроковете по ал. 2, 3 и 4.

(6) Не се допуска повишаване с повече от един дипломатически ранг едновременно.

(7) В случаите по ал. 3 и 4 дипломатическият служител се повишава в ранг след комплексна оценка от Кариерната комисия при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 44, ал. 2.

(8) С изключение на случаите по чл. 107, ал. 1, т. 1 и 3 от Закона за държавния служител освободеният от длъжност дипломатически служител при последващо назначение в дипломатическата служба запазва дипломатическия ранг, който е имал при предходното прекратяване на служебното му правоотношение.

(9) При повишаване в следващ дипломатически ранг две години стаж в задгранично представителство в държава, в която е възникнала заплаха за живота и сигурността на служителите в представителството, се зачитат за три години стаж в предходния дипломатически ранг. Списъкът на държавите с възникнала заплаха за живота и сигурността на служителите в задгранични представителства се утвърждава с акт на Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи.”

§ 36. Член 36 се отменя.

§ 37. Член 37 се изменя така:

„Предсрочно повишаване в дипломатически ранг

Чл. 37. (1) Повишаването в следващ дипломатически ранг може да се извършва и преди сроковете по чл. 35, ал. 2, 3 и 4 при следните условия:

1. за предсрочно повишаване в дипломатически ранг „втори секретар” и „първи секретар” - служителят да е получил оценки през последните две години за изпълнение на служебните му задължения над изискванията и да има стаж в предходния дипломатически ранг не по-малко от две години;

2. за предсрочно повишаване в дипломатически ранг „съветник”, „пълномощен министър” и „посланик” – служителят да е получил оценки през

последните две години за изпълнение на служебните му задължения над изискванията, да има стаж в предходния дипломатически ранг не по-малко от три години, а при повишаване в ранг „посланик” - и да е бил ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1 или по чл. 23, ал. 2, т. 1, 3 и 4.

(2) Следващото повишаване в ранг на предсрочно повишен в ранг дипломатически служител се извършва само при условията и в сроковете по чл. 35, ал. 2, 3 и 4.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат в случаите, когато предсрочното повишаване в ранг е въз основа на награда по реда на чл. 57, ал. 1, т. 2.

(4) Не се допускат две последователни повишавания в дипломатически ранг въз основа на награда по реда на чл. 57, ал. 1, т. 2.”

§ 38. В чл. 38 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 след думите „друга държавна служба” се добавя „или командирован в друга администрация”, а след думите „министъра на външните работи” се поставя запетая и се добавя „в случай, че е заемал длъжност с функции в област или области, свързани с международната дейност на Република България”.

2. В т. 2 след думите „като съветник” се добавя „по външнополитически въпроси”.

3. В т. 4 след думите „министъра на външните работи” се поставя запетая и се добавя „в случай, че е заемал длъжност с основни функции в областта на международните отношения и дипломацията”.

§ 39. Член 39 се изменя така:

„Нотифициране

Чл. 39. (1) Министърът на външните работи може да нотифицира с по-висок дипломатически ранг дипломатически служител за срока на задграничния му мандат по предложение на Кариерната комисия.

(2) Министърът на външните работи може при необходимост да нотифицира ръководител на задгранично представителство по чл. 24, ал. 2 с дипломатически ранг пред приемащата държава или пред съответната международна организация само за срока на задграничния му мандат по предложение на постоянния секретар.

(3) Министърът на външните работи може да нотифицира с дипломатически ранг пред приемащата държава или пред съответната международна организация служител в дипломатическата служба за срока на задграничния му мандат, когато нуждите на службата го налагат, по предложение на постоянния секретар.

(4) По предложение на постоянния секретар, като се вземе мнението на Кариерната комисия, министърът на външните работи може да определи временен дипломатически ранг на държавен служител в дипломатическата служба за срока на задграничния му мандат на длъжност, свързана с изпълнение на дипломатически или консулски функции, ако служителят има професионален опит в дипломатическата служба, както следва:

1. за аташе – една година професионален опит;

2. за трети секретар - 3 години професионален опит;

3. за втори секретар - 6 години професионален опит;

4. за първи секретар - 10 години професионален опит;

5. за съветник - 15 години професионален опит.

(5) Министърът на външните работи по предложение на ръководителя на изпращащото ведомство определя на служителите по чл. 65, ал. 3 временен дипломатически ранг за срока на задграничния им мандат в зависимост от спецификата на поставените задачи и при наличие на професионален опит, както следва:

1. за аташе - една година професионален опит;

2. за трети секретар - 3 години професионален опит;

3. за втори секретар - 6 години професионален опит;

4. за първи секретар - 10 години професионален опит;

5. за съветник - 15 години професионален опит.

(6) Министърът на външните работи може да определи по реда на ал. 5 временен дипломатически ранг "пълномощен министър" при наличие на професионален опит най-малко 20 години.

(7) Министърът на външните работи може да нотифицира с дипломатически ранг пред приемащата държава служител на друго ведомство по предложение на неговия ръководител, когато това е допустимо по международен договор, по който Република България е страна.”

§ 40. Член 40 се отменя.

§ 42. Член 41 се изменя така:

„Дипломатически длъжности

Чл. 41. (1) Според функциите, които изпълняват, дипломатическите длъжности са:

1. ръководни;

2. координационни;

3. специализирани;

4. експертни.

(2) Ръководните дипломатически длъжности са посочени в длъжностни нива Р1, Р2, Р3, Р4 и Р5 на класификатора по чл. 42.

(3) Координационните дипломатически длъжности са посочени в длъжностни нива К1 и К2 на класификатора по чл. 42.

(4) Специализираните дипломатически длъжности са посочени в длъжностни нива С1 и С2 на класификатора по чл. 42.

(5) Експертните дипломатически длъжности са посочени в длъжностни нива Е1, Е2, Е3, Е4, Е5 и Е6 на класификатора по чл. 42.”

§ 42. В чл. 43 се правят следните изменения:

1. Алинея 2 се отменя.

2. В ал. 3 думите „категории и” се заличават.

3. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Министърът на външните работи утвърждава вътрешни правила, с които определя условията и реда за изготвяне на длъжностните характеристики, в т.ч. за включване в тях на специфични изисквания за заемане на определени длъжности в Министерството на външните работи и в задграничните представителства, като допълнително необходима езикова и компютърна квалификация и други.”

§ 43. Член 44 се изменя така:

„Принципи

Чл. 44. (1) Професионалното кариерно развитие на дипломатическите служители се основава на:

1. последователно израстване в дипломатическата служба;

2. периодично оценяване на изпълнението;

3. ротация;

4. непрекъснато повишаване на професионалната квалификация.

(2) Министърът на външните работи издава наредба за кариерното развитие на дипломатическите служители и ротацията на служителите в дипломатическата служба, с която се уреждат условията и редът за:

1. кариерното израстване на дипломатическите служители;

2. периодичното оценяване на изпълнението на служителите в дипломатическата служба;

3. подбора, основан на професионални качества при назначаване на длъжностите по чл. 8, 10, 11, 12 и 14 от този закон;

4. ротацията на служителите в дипломатическата служба;

5. признаване на владеенето и ползването на чужд език от служителите в дипломатическата служба съгласно чл. 27, ал. 1, 2, 3 и 5.”

§ 44. В чл. 45 думата „атестиране” се заменя с „оценяване на изпълнението”.

§ 45. Член 46 се изменя така:

„Оценяване

Чл. 46. (1) Дипломатическият служител се оценява:

1. ежегодно чрез оценка на изпълнението на служебните задължения;

2. при повишаване в дипломатически ранг;

3. при кандидатстване за задграничен мандат и при приключването му.

(2) При оценяването на дипломатическите служители се отчитат професионалната квалификация, езиковата подготовка, постигнатите резултати и качеството на изпълнение на служебните задължения, а при повишаване в ранговете "пълномощен министър" и "посланик" - и придобитите от служителя комплексни професионални качества и умения.

(3) Служителите в дипломатическата служба по чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 ежегодно се оценяват за изпълнението на длъжността. Оценяването на изпълнението на длъжността обхваща периода от 1 януари до 31 декември на съответната година.

(4) Условията и редът за оценяване на изпълнението на служителите по ал. 1 и 3 се определят с наредбата по чл. 44, ал. 2.

§ 46. В чл. 47 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „принцип за” се заменят с „процес на”, а думите „преминаване през” се заменят със „заемане на”.

2. В ал. 2 думите „и съответната длъжностна категория” се заличават.

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Освобождаващите се длъжности в Министерството на външните работи и в задграничните представителства за служители в дипломатическата служба, с изключение на длъжностите по чл. 23, ал. 1 и чл. 23, ал. 2, т. 4, се обявяват ежегодно по общодостъпен начин за всички служители в дипломатическата служба при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 44, ал. 2.”

4. Алинея 4 се отменя.

§ 47. В чл. 48 досегашният текст става ал. 1 и в нея се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 4 се отменя.

2. Точка 5 се изменя така:

„5. изпълнява служебните си задължения и извън установеното работно време, когато важни интереси на службата налагат това, и да бъде на разположение или да дежури през определено време от денонощието съгласно изискванията на действащото законодателство;”.

3. Точка 6 се отменя.

4. Създава се ал. 2:

„(2) Министърът на външните работи утвърждава Професионален кодекс на служителите в дипломатическата служба и осъществява контрол за спазването му.”

§ 48. В чл. 49, ал. 1 след думите „членовете на политическия кабинет на министъра на външните работи” се заменят с „членовете, съветниците, експертите и техническите сътрудници в политическия кабинет на министъра на външните работи”.

§ 49. Член 53 се изменя така:

„Основна заплата

Чл. 53. (1) Размерът на основната месечна заплата на служителите в дипломатическата служба се определя от Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи.

(2) Министърът на външните работи определя индивидуалния размер на основната месечна заплата за заеманата длъжност в зависимост от оценката на индивидуалното изпълнение от последното ежегодно оценяване на длъжността.

(3) Основната месечна заплата на дипломатическите служители се определя по нива съобразно притежавания дипломатически ранг и заеманата дипломатическа длъжност.

(4) Индивидуалната основна заплата на служителите в дипломатическата служба се увеличава:

1. при преназначаване на друга длъжност в по-високо ниво на основната заплата;

2. при повишаване в дипломатически ранг, когато служителят не се преназначава на друга длъжност, в по-високо ниво на основната заплата.

(5) Индивидуалната основна заплата на служителите в дипломатическата служба може да се увеличава:

1. въз основа на годишната оценка на изпълнението на длъжността;

2. при завръщане от отпуск за бременност и раждане или за отглеждане на дете;

3. след изтичане на срока за изпитване;

4. при завръщане от отпуск или от командировка с продължителност повече от една година или при възстановяване на уволнен служител;

5. при завръщане на служител, изпратен в друга администрация по реда на чл. 81б от Закона за държавния служител.

(6) Индивидуалната основна заплата на служителите в дипломатическата служба може да бъде намалявана в рамките на минималните и максималните размери за съответното ниво и степен при преназначаване по реда на чл. 61, ал. 2."

§ 50. В чл. 55 след думата „задължения" се добавя „в чужбина".

§ 51. В чл. 57 се създава ал. 3:

„(3) Награждаването по ал. 1, т. 2 се извършва при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 44, ал. 2."

§ 52. В чл. 58 се създава т. 6:

„6. съществено нарушение на правилата на Професионалния кодекс на служителите в дипломатическата служба."

§ 53. Член 59 се изменя така:

„Дисциплинарни наказания

Чл. 59. (1) Освен с предвидените в Закона за държавния служител и в Кодекса на труда дисциплинарни наказания служител в дипломатическата служба може да бъде наказан и с предсрочно прекратяване на задграничен мандат.

(2) Дипломатически служител може да бъде дисциплинарно наказан и с временно понижение с един предходен дипломатически ранг или на по-ниска с едно ниво длъжност за срок до една година."

§ 54. В чл. 60 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Съставът на Дисциплинарния съвет се определя със заповед на министъра на външните работи по предложение на постоянния секретар. Председателят на дисциплинарния съвет е дипломатически служител с ранг

„посланик”.”

2. Алинеи 4 и 5 се отменят.

§ 55. Създава се чл. 60а:

„Дисциплинарно производство

Чл. 60а. (1) Министърът на външните работи взема решение за образуване на дисциплинарно производство, като може да възложи на Инспектората да направи предварителна проверка във връзка с евентуално извършено дисциплинарно нарушение и да даде становище относно наличието на основание за образуване на дисциплинарно производство.

(2) Ако по реда на ал. 1 е възложено на Инспектората извършването на предварителна проверка, срокът за налагане на дисциплинарно наказание тече от датата на представяне на министъра на външните работи на становището на Инспектората.

(3) Преди да наложи дисциплинарно наказание по чл. 59 от този закон и по чл. 90, ал. 1, т. 4 и 5 от Закона за държавния служител, министърът на външните работи взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане.

(4) Дисциплинарният съвет изяснява фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, както и изслушва при необходимост обясненията на служителя и обсъжда представените от него доказателства.

(5) При налагане на дисциплинарно наказание на дългосрочно командирован служител изслушването от министъра на външните работи на служителя преди налагане на наказанието може да се извърши по телефон или чрез други технически средства.”

§ 56. В чл. 61 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4 думите „и чл. 47” се заличават.

2. Създават се нови ал. 6 и 7:

„(6) Служител в дипломатическата служба, който бъде изпратен да изпълнява длъжност в институция на Европейския съюз по реда на чл. 81в от Закона за държавния служител, се преназначава на длъжност, определена за задгранично назначение и се командирова със заповед на министъра на външните работи.

(7) Служител в дипломатическата служба, който е в правоотношение с институция на Европейския съюз, извън случаите по ал. 6, с Организацията на обединените нации, с Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа, с Организацията на Северноатлантическия договор или с други международни правителствени организации, се преназначава на длъжност,

определена за задгранично назначение, за срока на отпуска по чл. 64, ал. 2 от Закона за държавния служител.”

3. Досегашната ал. 6 става ал. 8 и се изменя така:

„(8) Лицата, които не са от състава на дипломатическата служба, се назначават на длъжност, определена за дългосрочно командироване, за срок, не по-дълъг от срока по чл. 62, ал. 2.”

§ 57. Член 62 се изменя така:

„Задграничен мандат

Чл. 62. (1) Задграничен мандат е срокът, за който служителят е командирован дългосрочно в задгранично представителство.

(2) Задграничният мандат е 4 години. По изключение той може да бъде продължен с една година след проведена процедура на подбор и в случай, че липсват конкурентни кандидати.

(3) Когато интересите на службата налагат, служител в дипломатическата служба може да бъде временно командирован с негово писмено съгласие за изпълнение на определени задачи в задгранично представителство за период до две години при условията на наредбата по чл. 71, ал. 2. По отношение на тези служители не се прилага чл. 65, ал. 2.

(4) Подлежащите на ротация длъжности в задграничните представителства за служители в дипломатическата служба, с изключение на длъжностите по чл. 23, ал. 1 и чл. 23, ал. 2, т. 4, се обявяват при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 44, ал. 2.”

§ 58. Създава се чл. 62а:

„Приключване на задграничния мандат

Чл. 62а. (1) След края на задграничния мандат, при спазване изискването на чл. 32, служителите в дипломатическата служба се преназначават на длъжност в Министерството на външните работи или на длъжност в щата на задгранични представителства, която не е определена за дългосрочно командироване, за срок до един месец, в рамките на който задължително се преназначават на друга длъжност в Министерството на външните работи.

(2) За преназначаване по реда на ал. 1 на длъжност в щата на задгранични представителства, която не е определена за дългосрочно командироване, съгласие на служителя не е необходимо. Преназначаването се извършва при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 44, ал. 2.

(3) Освобождаващите се в рамките на годишната ротация длъжности в Министерството на външните работи се обявяват за заемане в

рамките на дипломатическата служба при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 44, ал. 2.

(4) Служителите по чл. 61, ал. 3 и 8 не се преназначават на друга длъжност в дипломатическата служба след края на задграничния им мандат и правоотношението с тях се прекратява.”

§ 59. В чл. 63 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 6 се изменя така:

„(6) Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 2, т. 1, 3 и 5 се назначава от министъра на външните работи.”

2. Създава се ал. 7:

„(7) Временно управляващ задгранично представителство се определя от министъра на външните работи.”

§ 60. В чл. 64 ал. 3 се изменя така:

„(3) Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 2, т. 1, 3 и 5 се освобождава от министъра на външните работи.”

§ 61. В чл. 65 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 изречение второ се заличава.
2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Служител в задгранично представителство може да бъде дългосрочно командирован със заповед и от друг ръководител на ведомство след съгласуване с министъра на външните работи, осъществено при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи.”

3. Създават се нови ал. 4 и 5:

„(4) Дългосрочното командироване на служител по ал. 3, който вече е бил дългосрочно командирован в задгранично представителство, се предхожда от най-малко две години работа в изпращащото ведомство след последната дългосрочна командировка.

(5) Дипломатически служител може да бъде командирован дългосрочно от министъра на външните работи в задгранично представителство на друга държава, когато това произтича от международен договор, по който Република България е страна.”

4. Досегашната ал. 4 става ал. 6.
5. Създава се нова ал. 7:

„(7) Служителите по ал. 1 и 3 задължително преминават въвеждаща подготовка преди началото на дългосрочната командировка по план, утвърден

от постоянния секретар.”

§ 62. В чл. 68, ал. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 2 се изменя така:

„2. по мотивирано предложение на постоянния секретар или на ръководителя на задграничното представителство след обсъждане в Кариерната комисия, когато:

а) интересите на службата или извънредни обективни обстоятелства налагат това;

б) от действията на служителя е възникнал риск от уронване на авторитета на дипломатическата служба в чужбина;

в) когато оценката на изпълнението на длъжността от последната година е "Неприемливо изпълнение" или когато служителят има две последователни годишни оценки, по-ниски от оценка "Изпълнението напълно отговаря на изискванията".”

2. В т. 5 думите „на представителството” се заличават.

3. Точка 6 се изменя така:

„6. когато служителят не е в състояние да изпълнява задълженията си поради ползване на отпуск за срок повече от три месеца по чл. 162, 163, 164, 164а, 165, 167 и 167а от Кодекса на труда;”.

§ 63. В чл. 69, ал. 1 думите „след изтичане на задграничния му мандат по този закон или” се заличават.

§ 64. В чл. 70 се създава ал. 3:

„(3) В случай че имат друго трудово правоотношение, лицата по ал. 1 имат право на неплатен отпуск по него за срока на трудовия договор по ал. 1.”

§ 65. В чл. 71 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4 думите „предложение на министъра на външните работи” се заменят с „методика, утвърдена с акт на Министерския съвет, въз основа на предложение на министъра на външните работи”.

2. В ал. 5 думите „задграничните представителства” се заменят със „задгранични представителства в държави по чл. 76”, а след думите „членовете на семействата им” се добавя „за периода на възникнала заплаха за живота и сигурността”.

§ 66. В чл. 72 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 6 се изменя така:

„6. пътуване до Република България и обратно за ползване на

платен годишен отпуск веднъж годишно, а дългосрочно командированите служители в държави по чл. 76, както и в държави с тежки климатични условия, определени със заповед на министъра на външните работи – два пъти годишно;”.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Дългосрочно командированият служител и членовете на семейството му, които го придружават в приемащата държава, нямат право на пътни пари по ал. 1, т. 6 в годината на първоначално заминаване и на окончателно завръщане освен в случаите, предвидени в наредбата по чл. 71, ал. 2.”

§ 67. В чл. 75 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „здравно осигуряване” се добавя „или здравно застраховане”.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Средства за лекарствени продукти се осигуряват от изпращащото ведомство само в случаите, предвидени в наредбата по чл. 71, ал. 2.”

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея след думите „здравно осигуряване” се добавя „или за здравно застраховане”.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „установения ред” се заменят с „чл. 66”.

§ 68. В наименованието на глава шеста думите „Дипломатически институт” се заменят с „Дипломатическа академия”.

§ 69. В чл. 81 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „Дипломатическият институт” се заменят с „Дипломатическата академия”, а след думите „юридическо лице” се добавя „по чл. 60 от Закона за администрацията”.

2. В ал. 3 думите „Дипломатическия институт” се заменят с „Дипломатическата академия”.

3. В ал. 4 думите „Дипломатическия институт” се заменят с „Дипломатическата академия”, а думите „чл. 4” се заменят с „чл. 4, ал. 1”.

§ 70. Член 82 се изменя така:

„Предмет на дейност

Чл. 82. Дипломатическата академия:

1. организира и провежда обучението на стажант-аташетата, обучение за повишаване на професионалната квалификация на служителите

на Министерството на външните работи и на служителите в други бюджетни организации, включително курсове по чуждоезиково обучение, при условия и по ред, определени с наредба на министъра на външните работи;

2. подготвя, осигурява и провежда курсове за служители на чуждестранни дипломатически служби и чуждестранни държавни администрации при условия и по ред, определени с наредбата по т. 1;

3. организира и поддържа по утвърден от министъра на външните работи план сътрудничество с български организации и академични институции, както и с чуждестранни институти, международни организации, университети, изследователски и информационни центрове и сдружения с нестопанска цел в сферата на международните отношения;

4. организира и осъществява самостоятелно или съвместно с български и чуждестранни партньори изследователски програми и проекти, като предоставя резултатите от изследователската дейност на Министерството на външните работи;

5. осъществява публична дейност за популяризиране на дипломатическата професия чрез организиране на медийни прояви, конференции, лекции и издателска дейност.”

§ 71. Член 83 се изменя така:

„Директор на Дипломатическата академия

Чл. 83. Директорът на Дипломатическата академия се назначава от министъра на външните работи след провеждане на конкурс.”

§ 72. В наименованието на глава седма думите „Държавен културен институт” се заменят с „Културен институт”.

§ 73. В чл. 84 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „Държавният културен” се заменят с „Културният”.

2. В ал. 3 думите „Държавния културен” се заменят с „Културния”.

3. В ал. 4 думите „Държавния културен” се заменят с „Културния”, а думите „чл. 4” се заменят с „чл. 4, ал. 1”.

§ 74. В чл. 85 думите „Държавният културен” се заменят с „Културният”.

§ 75. Член 86 се изменя така:

„Директор на Културния институт

Чл. 86. Културният институт се ръководи от директор, който се назначава от министъра на външните работи след провеждане на конкурс.”

§ 76. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) точка 1 се отменя;

б) създават се т. 3-5:

„3. „Местни лица” са както граждани на приемащата държава, така и законно пребиваващи в нея български граждани и граждани на трети страни.

4. „Управляващ задгранично представителство” е ръководител на дипломатическо представителство по смисъла на чл. 14, параграф 1, буква „с” от Виенската конвенция за дипломатическите отношения (ДВ, бр. 28 от 1968 г.).

5. „Временно управляващ задгранично представителство” е член на дипломатическия персонал на задграничното представителство, определен от министъра на външните работи да изпълнява функциите на ръководител на представителството до назначаването на такъв.”

2. Параграф 2 се отменя.

§ 77. Приложението към чл. 42 се изменя така:

„Приложение към чл. 42

КЛАСИФИКАТОР

на дипломатическите длъжности

Длъжностно ниво	Наименование на длъжностите в Министерството на външните работи и на длъжностите за командироване в задграничните представителства	Минимална образова телна степен, не-обходима за заемане на длъжността	Минимален дипломати-чески ранг, необходим за заемане на длъжността	Минимален професио-нален опит за заемане на длъж-ността	Вид право отношение
1	2	3	4	5	6
Ръководни дипломатически длъжности					
Р 1	Постоянен секретар	Магистър	Посланик	По чл. 8, ал. 2	Служебно
Р 2	Административен секретар	Магистър	Съветник	По чл. 10, ал. 3	Служебно
	Генерален директор	Магистър	Пълномощен министър	По чл. 11, ал. 2	Служебно
	Политически директор	Магистър	Пълномощен министър	По чл. 12, ал. 2	Служебно
	Главен инспектор	Магистър	Посланик	По чл. 15, ал. 1	

1	2	3	4	5	6
Р 3	Директор на дирекция	Магистър	Съветник		Служебно
	Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1	Магистър	Съветник		
Р 4	Началник на отдел	Магистър	Първи секретар		Служебно
	Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 2	Магистър	Първи секретар		Служебно
Р 5	Началник на сектор	Магистър	Първи секретар		Служебно
Координационни дипломатически длъжности					
К 1	Посланик за специални поръчения	Магистър	Посланик	По чл. 13, ал. 1, т. 1	Служебно
К 2	Специален координатор	Магистър	Съветник	По чл. 13, ал. 1, т. 2	Служебно
Специализирани дипломатически длъжности					
С 1	Извънреден и пълномощен посланик със седалище София	Магистър	Съветник	По чл. 23а	Служебно
С 2	Висш дипломатически служител	Магистър	Посланик		Служебно
	Неакредитиран посланик в задгранично представителство	Магистър	Посланик		Служебно
Експертни дипломатически длъжности					
Е 1	Старши дипломатически служител - I степен	Магистър	Пълномощен министър		Служебно
	Пълномощен министър в задгранично представителство	Магистър	Пълномощен министър		Служебно

1	2	3	4	5	6
Е 2	Старши дипломатически служител - II степен	Магистър	Съветник		Служебно
	Съветник в задгранично представителство	Магистър	Съветник		Служебно
Е 3	Дипломатически служител - I степен	Магистър	Първи секретар		Служебно
	Първи секретар в задгранично представителство	Магистър	Първи секретар		Служебно
Е 4	Дипломатически служител - II степен	Магистър	Втори секретар		Служебно
	Втори секретар в задгранично представителство	Магистър	Втори секретар		Служебно
Е 5	Дипломатически служител - III степен	Магистър	Трети секретар		Служебно
	Трети секретар в задгранично представителство	Магистър	Трети секретар		Служебно
Е 6	Дипломатически служител IV степен	Магистър	Аташе		Служебно
	Аташе в задгранично представителство	Магистър	Аташе		Служебно

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 78. За генералните директори, назначени до влизането в сила на този закон, не се прилага изискването по чл. 11, ал. 2 за професионален опит като ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1 или по чл. 23, ал. 2, т. 1, 3 и 4.

§ 79. Държавен служител, който към влизането в сила на закона заема длъжността „главен секретар” в Министерството на външните работи, се назначава на длъжността „административен секретар”, ако отговаря на изискването по чл. 10, ал. 3, т. 1.

§ 80. В тригодишен срок от влизането в сила на закона Министерският съвет и министърът на външните работи да предприемат необходимите действия за изпълнение на ограничението по чл. 24, ал. 3.

§ 81. Параграф 26 влиза в сила от 1 януари 2015 г.

§ 82. В Закона за държавния служител, в чл. 81в ал. 1 се изменя така:

„(1) Държавен служител може да бъде изпратен да изпълнява длъжност в институция на Европейския съюз за срок до 4 години. По изключение и когато това се оправдава от интереса на службата, срокът на командироването може да се удължи най-много за две допълнителни години."

§ 83. В Закона за администрацията, в чл. 13 се правят следните изменения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Според функциите, които изпълняват, дипломатическите длъжности са:

1. ръководни;
2. координационни;
3. специализирани;
4. експертни."

2. В ал. 3 думите „категория А" се заменят с „длъжностни нива Р1, Р2, Р3, Р4 и Р5".

3. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Координационните дипломатически длъжности са посочени в длъжностни нива К1 и К2 на класификатора на дипломатическите длъжности."

4. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Специализираните дипломатически длъжности са посочени в длъжностни нива С1 и С2 на класификатора на дипломатическите длъжности."

5. Алинея 6 се изменя така:

„(6) Експертните дипломатически длъжности са посочени в длъжностни нива Е1, Е2, Е3, Е4, Е5 и Е6 на класификатора на дипломатическите длъжности."

§ 84. В чл. 53 от Закона за държавната собственост след думите „Министерството на отбраната” се поставя запетая и се добавя „Министерството на външните работи”.

§ 85. В Кодекса на труда се създава чл. 171б:

„Чл. 171б. Лицата по чл. 70, ал. 1 от Закона за дипломатическата служба, които имат сключен трудов договор по чл. 111, имат право на неплатен отпуск по допълнителното трудово правоотношение за срока на трудовия договор по чл. 70, ал. 1 от Закона за дипломатическата служба.”

Законът е приет от 42-ото Народно събрание на …… 2014 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Михаил Миков)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за дипломатическата служба

Със Закона за изменение и допълнение на Закона за дипломатическата служба се цели усъвършенстване на действащата законова уредба на дипломатическата служба, както и оптимизиране на организацията на работните процеси и управлението на финансовите и човешките ресурси.

С предложените промени в закона се постига:

1. Ясно регламентиране на правомощията и отговорностите на политическото и професионалното ръководство на Министерството на външните работи.

Прецизира се разпоредбата на чл. 7 от закона, който урежда правомощията и функциите на заместник-министрите на външните работи, като се предвижда, че министърът на външните работи определя на заместник-министрите функции в определени сфери на външната политика, в рамките на които те отговарят за разработването на концепции и стратегии в изпълнение на външнополитическите приоритети и програмата на правителството.

Направени са изменения във функциите на най-висшата професионална длъжност в Министерството на външните работи - постоянния секретар, който следва чрез структурните звена да осигурява провеждането на външната политика в съответствие с целите на правителствената програма, стратегическите национални интереси и върховенството на закона.

Възстановява се длъжността „административен секретар", който непосредствено ръководи дейността на структурните звена по административните, стопанските и финансовите въпроси и подпомага постоянния секретар в подбора на служители, заемащи длъжности с технически и спомагателен характер.

Урежда се статутът на извънредните и пълномощни посланици със седалище в София, като се предвиждат и изискванията за назначаването им.

Законопроектът предвижда намаляване броя на лицата извън състава на дипломатическата служба, които могат да бъдат назначавани като ръководители на задгранични представителства. Броят на ръководителите на задгранични представителства, които не са от състава на дипломатическата служба, не може да надвишава 10 на сто от общия брой на всички ръководители на задгранични представителства. В 3-годишен срок от влизането в сила на закона това ограничение следва да бъде постигнато.

2. Създаване на възможност за финансово обезпечаване на дейността по оказване на съдействие на български граждани в чужбина и по-ефективно

управление на собствеността, предоставена на Министерството на външните работи.

Законопроектът предвижда създаването на нова разпоредба в Закона за дипломатическата служба, уреждаща финансовото осигуряване на дейността на Министерството на външните работи по оказване на съдействие на български граждани в чужбина - със закона за държавния бюджет по бюджета на Министерството на външните работи ежегодно ще се предвиждат средства за оказване на съдействие на български граждани в чужбина, които ще се разходват, възстановяват и отчитат при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет.

С § 25 от законопроекта се предвижда по какъв начин ще се разчитат разходите за поддръжката и стопанисването на имотите на Министерството на външните работи в чужбина.

3. По-ефективно управление на човешките ресурси.

Част от предложените изменения са свързани със създаването на гаранции за устойчиво кариерно развитие на служителите в дипломатическата служба, подобряване на прозрачността при вземането на кадрови решения и усъвършенстване на правната уредба по отношение на управлението на човешките ресурси:

- Премахват се от класификатора на дипломатическите длъжности категориите дипломатически длъжности. Видовете дипломатически длъжности се определят съобразно изпълняваните функции и необходимия за заемането им дипломатически ранг (ръководни, специализирани, координационни и експертни дипломатически длъжности).

- Конкурсното начало при назначаване на дипломатическите служители се запазва. Разширява се уредбата на конкурса за конкретна дипломатическа длъжност, като се предвиждат изисквания за наличие на релевантен професионален опит, в зависимост от минималния дипломатически ранг, необходим за заемане на конкурсната длъжност.

- Отстраняват се някои несъвършенства в действащия Закон за дипломатическата служба, свързани с повишаването в дипломатически ранг, като се прецизират и законовите текстове, уреждащи нотифицирането и определянето на временен дипломатически ранг. При определянето на временен дипломатически ранг на държавните служители се въвеждат изисквания за определен професионален опит в дипломатическата служба. При определянето на временен дипломатически ранг на служители от други ведомства се въвежда изискването за наличие на определен професионален опит.

- С § 49 от законопроекта се предвижда, че основната месечна заплата на дипломатическите служители ще се определя по нива съобразно притежавания дипломатически ранг и характера на заеманата длъжност. Предвидени са и хипотезите, в които основната заплата на служителите в дипломатическата служба може да бъде увеличавана или намалявана.

- Разширява се уредбата на процедурата за налагане на дисциплинарни наказания, като се предвижда участие в дисциплинарното производство на Инспектората.

- Подобрява се правната регламентация на задграничния мандат и дългосрочното командироване.

- Създават се стимули за работа в държави с тежки условия и опасност за живота и сигурността.

- Като инструмент за повишаване на професионалната квалификация на служителите в дипломатическата служба функциите на Дипломатическия институт към министъра на външните работи се прецизират и той се преименува на Дипломатическа академия.

В Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта се уреждат правоотношенията с оглед предвидените в закона промени и се извършват изменения и допълнения в други закони във връзка с конкретни текстове от законопроекта.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Пламен Орешарски)